

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

A határozat száma: Pfv.I.21.022/2016/6.

A tanács tagjai: Dr. Harter Mária a tanács elnöke
 . Varga Edit előadó bíró
 . Mocsár Attila Zsolt bíró

A felperesek: I. rendű
 II. rendű

Az alperesek: I. rendű
 II. rendű

Az alperes képviselője:

Fórizs Ügyvédi Iroda II. rendűért
(ügyintéző: dr. Fórizs György ügyvéd)

A per tárgya: ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kiigazítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a II. rendű alperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

árdi Törvényszék
12.Pf.20.664/2015/4.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

árdi Járásbíróság
33.P.20.038/2015/17.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyja, míg az I-II. rendű alpereseket az I-II. rendű felperesek tartási jogának bejegyzése tűrésére kötelező rendelkezést - a földhivatal megkeresésére és a le nem rótt eljárási illeték viselésére irányuló rendelkezésekre is kiterjedően - megváltoztatja és a keresetet e vonatkozásban is elutasítja.

A le nem rótt 45.000 (negyvenötezer) forint együttes kereseti- és fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Egyetemlegesen kötelezi az I. és a II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a II. rendű alperesnek 150.000 (Százötvenezer) forint együttes első- és másodfokú, valamint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. és a II. rendű felperes eltartottak 2000. március 7-én tartási szerződést kötöttek az I. rendű alperes eltartóval. A tartás ellenértékeként a felperesek az osztatlan közös tulajdonukban álló perbeli ingatlan tulajdonjogát az őket illető tartási jog fenntartása mellett az I. rendű alperesre átruházták, azonban a földhivatal -- a szerződő felek bejegyzés iránti kérelmének erre vonatkozó részét figyelmen kívül hagyva -- a tartási jogot nem, kizárólag az I. rendű alperes javára szóló tulajdonosváltozást vezette át az ingatlan-nyilvántartáson. A felperesek a földhivatal határozata ellen nem éltek fellebbezéssel. Az ingatlan ezt követően több esetben szolgált az I. rendű alperes által felvett kölcsönök fedezetéül, majd 2004-ben az I. rendű alperes a II. rendű alperes pénzügyezettel kötött deviza hitelszerződést, melynek biztosítására a földhivatal a II. rendű alperes javára szóló jelzálogjogot 2004. november 29-i hatállyal, a tulajdoni lap III. részének 12. sorszáma alatt 34.060 CHF és járulécai erejéig bejegyezte.
- [2] A felperesek 2013-ban kérték a földhivataltól a 2000-ben bejegyezni elmulasztott tartási joguk bejegyzését, azonban a földhivatal 2013. július 30-i keltű végzésében az ingatlannyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 54.§ (2) bekezdése alapján úgy foglalt állást, hogy a II. rendű alperes hozzájárulásának hiányában nincsen lehetőség a 2000-ben hozott határozatának saját hatáskörben történő kiegészítésére, ezért a hozzájáruló nyilatkozat csatolására hívta fel a felpereseket, majd - miután a hozzájárulás csatolására nem került sor - 2014. március 11-én meghozott határozatával a felperesek tartási jog bejegyzése iránti kérelmét elutasította. A felperesek a földhivatal határozatával szemben fellebbezéssel nem éltek.
- [3] Az I. rendű felperes ezt követően, 2013. augusztus 22-én benyújtott keresetével tartási jogának ingatlannyilvántartási bejegyzését kérte. A bíróság a pert jogerősen megszüntette és az iratokat a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező földhivatalhoz tette át. Az I. rendű felperes a 2014. november 5-i keltezésű, a korábbival azonos tartalmú beadványában kiigazítási kérelemmel fordult a földhivatalhoz. Válaszlevelében a földhivatal arról tájékoztatta az I. rendű felperest, hogy az eredeti határozat saját hatáskörben történő kiegészítésére nincs lehetőség, egyidejűleg utalt a kiigazítási per indításának lehetőségére.

A kereset és az alperesek ellenkérelme

- [4] A felperesek a jelen pert megindító keresetükkel kiigazítás címén kérték az eredeti, 2000-ben benyújtott kérelmüknek megfelelő ranghelyen a tartási szerződés alapján őket megillető tartási jog bejegyzését és az alperesek ennek tűrésére kötelezését.
- [5] Az I. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte. A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, ellenkérelmét utóbb akként módosította, hogy az ingatlanból való kielégítési elsőbbsége érintetlenül hagyása esetére nem ellenezte a kereset teljesítését.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alpereseket annak tűrésére kötelezte, hogy a felpereseket illető tartási jogot az I. rendű alperes tulajdonában álló ingatlanra az ítéleten alapuló megkeresés földhivatali iktatása időpontjának megfelelő ranghelyen jegyezzék be az ingatlan-nyilvántartásba. Ennek megfelelően rendelkezett a földhivatal megkereséséről, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A helyt adó rendelkezéshez kapcsolódó le nem rótt kereseti illeték megfizetésére a II. rendű alperest kötelezte.
- Ítéletének indokolásában rámutatott: a tartási szerződés megkötését követően az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték a jóhiszemű szerző II. rendű alperes jelzálogjogát, ezt a jogot a felperesek által kérelmezett kiigazítás nem sértheti, ezért nincsen lehetőség a tartási jog visszamenőleges hatályú, csak a következő ranghelyen történő bejegyzésére. Utalt arra: a felperesek megkísérelték a bejegyzés földhivatali eljárásban történő pótlását, melynek sikertelenségére figyelemmel a kiigazítási (pótlási) per megindításának nem volt akadálya, ugyanis a kiigazítási per törvényi előfeltétele teljesült.
- [7] A felperesek az ügy érdemére vonatkozó fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének "megsemmisítését" és a keresetnek helyt adó rendelkezés hozatalát kérték: tartási joguk 2000. március 7-ével történő bejegyzése elrendelését azzal, hogy "minden ezt követően szerzett jog semmis."
- A II. rendű alperes fellebbezése az illetékfizetésére kötelező rendelkezés mellőzésére irányult. Hangsúlyozta: a perben csak azt ellenezte, hogy a tartási jogot az őt illető jelzálogjogot megelőzően jegyezzék be, az elsőfokú ítéleti rendelkezés értelmében pervesztesnek nem tekinthető, ezért illeték fizetésére sem köteles.
- [8] A másodfokú bíróság részben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét: a tartási jog bejegyzését az eredeti bejegyzési kérelemnek megfelelően, a II. rendű alperest megelőző, 2000. március 31-i ranghelyen rendelte el, a II. rendű alperest terhelő illetékfizetési kötelezettség összegét pedig felemelte. Mellőzte a kereset elutasítására vonatkozó rendelkezést, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ítélet indokolása szerint a felperesek tartási jogának bejegyzésére az ingatlanügyi hatóság bejegyzés körében vétett hibája miatt nem került sor, ez az ún. eredeti helytelenség, melynek kiigazítása körében a jóhiszeműen szerző II. rendű alperes védelme nem érvényesül: a kiigazítás a téves bejegyzés eredeti ranghelyén történik. Utalt a Pfv.I.21.736/2013. számú felülvizsgálati ügyben hozott határozatra, melyben a Kúria hasonló jogi álláspontot foglalt el.

A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelme és a felperesek felülvizsgálati ellenkérelme

[9] A jogerős ítélet ellen hatályon kívül helyezése és a per fő tárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása, azt meghaladóan illetékfizetési kötelezettségének mellőzése érdekében a II. rendű alperes élt felülvizsgálati kérelemmel. Hangsúlyozta: nem bizonyított, hogy a földhivatal hibája miatt maradt el a tartási jog bejegyzése, amennyiben ugyanis a szerződést készítő ügyvéd mulasztott, a felperesek nem is élhettek kiigazítási keresettel. Megjegyezte, hogy e körülményre a fellebbezésében is hivatkozott, a másodfokú bíróság azonban ezzel nem foglalkozott. Érvelése szerint a keresetet el kellett volna utasítani, figyelemmel arra, hogy a földhivatal hiányos bejegyző határozata ellen a felperesek nem éltek fellebbezéssel, így hiányzik a kiigazítási per megindításának törvényi előfeltétele. A másodfokú bíróságnak is biztosítania kellett volna számára a jóhiszeműen szerzett jogainak védelmét: az előző ranghelyre történő bejegyzést csak a hozzájárulásával rendelhette volna el, a maga részéről azonban kifejezetten ellenezte a tartási jog ily módon történő bejegyzését. Az I. rendű alperes a kölcsön felvételekor sem jelezte, hogy tartási jog áll fenn az ingatlanon, a felperesek pedig csak a kölcsönszerződés felmondását megelőző utolsó fizetési felszólítást követően kezdeményezték a tartási jog visszamenőleges hatályú bejegyzését.

[10] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

[11] Az I. rendű alperes maga is a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Előadta: nem volt tudomása arról, hogy a tartási jogot be kellett jegyeztetni, ezért arról tájékoztatni sem tudta a II. rendű alperest. A földhivatal eredeti bejegyző határozatát nem kapta kézhez.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelme a következők miatt

alapos.

[13] A Kúria előrebocsátja: a II. rendű alperes felülvizsgálati kérelmének petituma ugyan az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, egyidejűleg azonban az illetékfizetési kötelezettség alóli mentesítését is kérte, ez pedig -- tekintve, hogy az illeték, mint perköltség megfizetése járulékos, azaz a per fő tárgya tekintetében hozott döntés függvénye -- a keresetet elutasító, a II. rendű alperes pernyertességét eredményező kérelmet feltételez, csakúgy, mint a II. rendű alperes fellebbezése. Ezt az értelmezést támasztja alá a II. rendű alperes további érvelése arról, hogy a törvényi előfeltételek hiánya miatt a keresetet valójában el kellett volna utasítani. A kifejtettek értelmében a Kúria a Pp. 3.§ (2) bekezdésének keretei között úgy tekintette, hogy a felülvizsgálati kérelem az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására: a kereset teljes terjedelmű elutasítására irányult.

[14] A felülvizsgálati kérelem érdemét illetően a Kúria a következőket emeli ki: az ingatlannyilvántartás egymásra épülő elveken alapuló vélelmekkel biztosítja a bejegyzett jogok védelmét, ezen belül - korlátozott körülmények között megdönthető - vélelem szól az ingatlannyilvántartásban feltüntetett tartalom valódisága mellett. Ez a vélelem képezte a felperesek jogi érvelésének alapját: álláspontjuk szerint a közhiteles nyilvántartásnak a valós adatokat kell tartalmaznia, esetükben azonban a szerződés szerint létező tartási jogot nem tünteti fel. Az egymáshoz kapcsolódó ingatlannyilvántartási vélelmek ugyanakkor érzékeny egyensúlyt is fenntartanak, melynek lényege, hogy az ingatlannyilvántartás - az adott esetben a valóságtól eltérő - tartalmát is valónak kell tekinteni a jóhiszemű, ellenérték fejében szerző javára. Mindez annyit jelent, hogy az ingatlannyilvántartás által közvetített közbizalmi hatás annyira erős, hogy az abban bízó, jóhiszeműen szerző személy számára megteremti a valósággal ellentétes "látszat" védelmét. E két, egymásnak látszólag ellentmondó vélelem között az egyensúlyt az az időszáv teremti meg, amelyen belül az eltérő anyagi jogi valóságra hivatkozó fél sikerrel perelhet az ingatlannyilvántartási tartalom megváltoztatása iránt, és arra is lehetősége van, hogy a jóhiszemű, ellenérték fejében szerző harmadik személyt ki- vagy elmozdítsa az ingatlannyilvántartásban elfoglalt pozíciójából. Amennyiben azonban ez az időkeret eredménytelenül telik el, a jóhiszemű harmadik személy javára az ingatlannyilvántartás jogvédelmi hatása akkor is teljessé és véglegessé válik (a tanúsított tartalmat valónak kell tekinteni), ha az általa birtokolt ingatlannyilvántartási pozíció valamilyen okból eltér a valós helyzettől, azaz az ingatlannyilvántartás helytelen. E szoros védelem indoka a forgalom biztonsága, melynek jegyében maga az ingatlannyilvántartás létrejött: a bejegyzéshez kapcsolódó vagyoni jogok nyilvános és közhiteles nyilvántartásának

kiepítése. A határidőhöz kötött igényérvényesítési lehetőség ezért mindazokra az ingatlannyilvántartási pozíciókra vonatkozik, melyekhez valamely jogi hatály keletkezése kapcsolódik (Inyvtv. 5.§ (3) bekezdés). Azok a bejegyzések és feljegyzések ugyanis, amelyek nem töltenek be jogkeletkeztető szerepet, csupán tájékoztatnak az ingatlannal kapcsolatos, de a nyilvántartáson kívül is fennálló jogokról, kötelezettségekről vagy az ingatlan valamely jellemzőjéről, az ingatlannyilvántartás speciális jogvédelmi hatására sem szorulnak rá, ezért határidő nélkül kiigazíthatók, pótolhatók, a jogszabályi feltételek fennállása esetén törölhetők. Minden más esetben azonban garanciális jelentősége van annak, hogy a törvényben meghatározott időkeretek között legyen csak vitatható a nyilvántartott tartalom, kivéve természetesen az adott jog elévülés vagy egyéb ok miatt történő megszűnését (Inyvtv. 62.§ (1) bekezdés c) pont).

[15] Abban az esetben, ha az ingatlannyilvántartás helytelen tartalma miatti sérelem a földhivatal eljárására vezethető vissza, az igénylőnek a földhivatali jogorvoslati lehetőséget is ki kell merítenie ahhoz, hogy ennek eredménytelensége esetén a bíróságtól, peres eljárásban kérje a helytelen tartalom kiigazítását (Inyvtv. 62.§ (1) bekezdés d) pont). Az előzetes földhivatali eljárásra éppen azért van szükség, mert a hivatali működés során keletkező hibák orvoslásának saját, meg nem kerülhető fórumrendszere van, melyben a helytelen tartalmak jogszabályi keretek között hatékonyan kiigazíthatók.

A bíróság eljárása akkor kérhető, ha az ingatlannyilvántartás helytelensége a földhivatal eszközeivel nem küszöbölhető ki, ezért a sérelem orvoslásához a bíróság kontradiktórius eljárására van szükség. A bíróság azért léphet tovább a földhivatal megelőző eljárásánál, mert a perbeli bizonyítás alapján, a polgári jog anyagi jogi szabályai szerint ítéli meg a felek jogviszonyát, az ingatlannyilvántartási tartalom tényleges, anyagi jogi helyességét vagy helytelenségét. Arra azonban a polgári perben nincsen jogi lehetőség, hogy a bíróság a másodfokú ingatlanügyi hatóság feladatkörébe lépve, pusztán a földhivatali eljárásban rendelkezésre álló adatok alapján a kiigazítási kereset körében eltérő döntést hozzon, elvonva a közigazgatási hatóság hatáskörét, mintegy "szuperhatóságként" alakítva az ingatlannyilvántartás tartalmát.

[16] A perbeli esetben ez utóbbi történt: a felperesek az eredeti, 2000-ben meghozott bejegyző határozat elleni rendes jogorvoslatot - melynek keretében a tartási jog bejegyzésének elmulasztása a földhivatali eljárás rendjén orvosolható lett volna - nem vették igénybe, több mint tíz évvel későbbi kérelmüket azonban a földhivatal már nem teljesíthette. A felperesek által ezt követően megindított kiigazítási perben eljáró másodfokú bíróság gyakorlatilag a másodfokú ingatlanügyi hatóság hatáskörében eljárva

orvosolta a felperesek sérelmét: a II. rendű alperest illető jelzálogjog ranghelyét megelőzően rendelte bejegyezni a felpereseket illető tartási jogot. Ez az eljárás nemcsak a hatáskör elvonása miatt, hanem azért is kifogásolható, mert a bíróság nem észlelte a törvényi előfeltétel: az előzetes földhivatali jogorvoslati eljárás hiányát. Azzal, hogy a felperesek nem éltek fellebbezéssel a földhivatal 2000-ben meghozott határozatával szemben, az utóbb megindított kiigazítási perben nem tudták igazolni, hogy sérelmük a földhivatali eljárásban nem volt elhárítható. Ennek igazolására ugyanis az utóbb, 2013-ban a földhivatalhoz benyújtott, eredménytelen bejegyzési kérelem már nem elégséges: a felperesek nem a rendes, a hasonló sérelmek orvoslását szolgáló eljárást indították meg, az utólagos bejegyzési kérelmek teljesítését pedig a törvény a földhivatal számára a jóhiszemű harmadik személy hozzájárulásához köti, ez azonban nem állt rendelkezésre. Helytállóan érvelt a II. rendű alperes, ilyen esetben ugyanis nem csupán a földhivatal mulaszt, hanem az ügyfél is: nem zárja le teljes körűen a bejegyzési eljárást, ha nem veszi igénybe a rendes jogorvoslatot. Ez ugyan nem jár a jogok elvesztésével, csupán azzal a következménnyel, mellyel minden bejegyzési igénnyel fellépő jogosultnak számolnia kell: jóhiszemű harmadik személlyel szemben az igényét nem érvényesítheti.

A földhivatal 2013-ban kezdeményezett eljárása új eljárás: míg a rendes jogorvoslati eljárásban jóhiszemű harmadik személy jogával nem kellett számolni, 2013-ban már arra figyelemmel kellett eljárnia a hivatalnak és alkalmaznia az Inyvtv. 54.§-ában foglaltakat, melyek adott esetben a felperesi kérelem teljesítésének akadályát jelentették. Az így keletkező újabb sérelem orvoslására valójában a jognyilatkozat bírói ítélettel történő pótlása iránti kereset szolgálna, azonban a szerződéses nyilatkozat - ranghelycserére irányuló megállapodás - erre irányuló kifejezett kötelezettségvállalás hiányában a bíróság által nem pótolható [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 5.§ (3) bekezdés],

Egyéb jogcímen - akár kiigazítási per keretében - a perben eljáró bíróság nem pótolhatja az ingatlannyilvántartási bejegyzést, mert azzal a földhivatal hatáskörét venné át, ezt pedig a hatáskörelvonás tilalma kizárja.

A kifejtettek értelmében helytállóan hivatkozott arra a II. rendű alperes, hogy a felperesek nem teljesítették a kiigazítási per törvényi feltételét: nem igazolták, hogy az őket ért sérelem az ingatlannyilvántartási fórum keretein belül nem volt elhárítható [Inyvtv. 62.§ (2) bekezdés].

[17] A további, érdemi problémát a jogerős ítéletet hozó bíróság eljárásában az jelentette, hogy ítéletével az ingatlannyilvántartási bejegyzéshez kötődő jogi hatályt: a II. rendű alperes javára bejegyzett jelzálogjog hatályosulásának helyét változtatta meg, elmozdította őt a jóhiszeműen szerzett

ingatlannyilvántartási pozíciójából, az őt illető ranghelyről. Ilyen változtatásra csak a törlési perben van lehetőség, a kiigazítási per megengedőbb szabályai nem vezethetnek a törlési perre irányadó szigorú rendelkezések megkerülésére. E szigorú feltételeket a felperesek nem teljesítették, a korábbi ranghely megszerzésére irányuló keresetük ezért nem volt alapos, ebben a körben az elsőfokú bíróság foglalt helyesen állást.

A továbbiakat illetően azonban az elsőfokú bíróság is téves döntést hozott: a felperesek keresete kifejezetten a ranghely megszerzését célozta, hiszen nem kétséges az, hogy az ingatlannyilvántartási rangsorban elfoglalt pozícióhoz vagyoni érdekek kapcsolódnak. Megjegyzi ugyanakkor a Kúria: a per adatai szerint a felperesek ezt az érdeket tévesen ítélték meg, a II. rendű alperest megelőző bejegyzésük az ingatlan állagához fűződő jogaikat nem óvja meg. A tulajdonjog tartási szerződés útján történt átruházásával az ingatlan kikerült a felperesek rendelkezése alól, a tartási jog a tartás ellenértékének zálog módjára működő biztosítékát jelenti csupán.

Tekintve, hogy a felperesek mind a földhivatal előtt, mind a peres eljárásban - a keresetben és az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésben is - kifejezetten a ranghely megszerzését kérték, keresetük a II. rendű alperes nyilatkozatára figyelemmel sem értékelhető a Pp. 3.§ (2)-a alapján értelmezve - mint többen a kevesebb - a II. rendű alperest követő ranghelyen történő bejegyzésre irányuló kérelemként, ezt a felperesek által az elsőfokú bíróság ítéletével szemben előterjesztett fellebbezés is alátámasztja, melyben az elsőfokú ítélet megsemmisítését és a keresetnek helyt adó rendelkezés hozatalát kérték. A kifejtettek értelmében a kereset nem bírálható el a II. rendű alperest követő ranghelyre vonatkozó kérelemként, ilyen kereseti kérelmet a felperesek nem terjesztettek elő, a két kérelem egyebekben ki is zárja egymást: a bejegyzés vagy a rangsorban következő helyen történhet vagy a II. rendű alperest megelőző ranghelyen. Az előzőekből következően a helytálló érdemi döntés a II. rendű alperest megelőző ranghelyre irányuló kereseti kérelem elutasítása. E döntés helyességét támasztja alá az is, hogy ily módon "helyére kerül" a II. rendű alperes - alappal kifogásolt - illetékfizetési kötelezettsége, az elsőfokú bíróság ugyanis annak ellenére kötelezte a II. rendű alperest a le nem rótt illeték részbeni viselésére, hogy a felperesek keresetét alaptalannak találta, csupán - téves értelmezés alapján - a következő ranghely tekintetében ítélte azt részben alaposnak.

[18] Az ismertetett indokok alapján a Kúria az Inyvtv. 62.§ (1) bekezdés d) pontját, (2) bekezdését, valamint az 5.§ (3) bekezdését sértő jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság keresetnek helyt adó ítéleti rendelkezésének a Pp. 275.§ (3) bekezdése szerinti megváltoztatásával a keresetet teljes terjedelmében elutasította, azzal, hogy a felperesek a földhivaltaltól kérhetik a II. rendű alperes jelzálogjogát követő

ranghelyen történő bejegyzésüket.

Záró rész

[19] A Kúria a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a megváltoztató ítéleti rendelkezés következtében pervesztes felpereseket kötelezte a II. rendű alperes jogi képviselőjével az első- másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a 4/A.§ értelmében az általános forgalmi adóra is figyelemmel, a tényleges tevékenységgel arányosan meghatározott ügyvédi munkadíjból és a fellebbezési, valamint a felülvizsgálati eljárási illetékből álló perköltség viselésére, figyelemmel arra, hogy az ellenérdekű fél javára megítélt költségek viselésének kötelezettsége alól a költségmentesség sem mentesít. A le nem rótt kereseti- és a felperesek fellebbezése folytán felmerült eljárási illeték viseléséről szóló rendelkezés a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességi szabályokról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdésén, valamint 14.§-án alapul.

Budapest, 2017. május 22.

. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

HH

bírósági ügyintéző